'घृतस्य पूर्णा' घृतेन पूरिता, वर्त्तते। तत्र दृष्टान्तः, यथा 'उत्सः' प्रवाहः, तद्वत्। कीदृश उत्सः, 'दैव्येन शर्म्मणा' देवसम्बन्धिना सुखहेतुना, 'मारुतेन' वायुना, 'अच्छिन्नपयाः' अक्षीणोदकः, वर्षतो वायौ वाति सति प्रवाहजलमविच्छिन्नमुत्स्यन्दन्ते, अत एव 'शतधारः' अनेकधारायुक्तः॥

(१९) अथासन्नस्य पुरोडाशस्याग्नेयस्याभिमर्शने मन्त्रमाह। "यज्ञोऽसि सर्व्वतः श्रितः। सर्व्वतो मां भूतं भविष्यच्छ्रयतां। शतं मे सन्त्वाशिषः। सहस्रं मे सन्तु सूनृताः। इरावतीः पशुमतीः। प्रजापतिरसि सर्व्वतः श्रितः॥११॥ सर्व्वतो मां भूतं भविष्यच्छ्रयतां। शतं मे सन्त्वाशिषः। सहस्रं मे सन्तु सूनृताः। इरावतीः पशुमतीः" इति। हे आग्नेय पुरोडाश त्वं, एव 'सर्व्वतः श्रितः' सर्व्वेणापि प्रकारेण सेवितः, 'यज्ञः' यज्ञहेतुरसि, अतस्तादृशेन त्वया सह येन 'मां', अपि 'भूतं भविष्यत्', च पुत्रपौत्रादिरूपं फलं 'श्रयतां' सेवतां। किञ्च 'मे' मम, 'आशिषः' प्रार्थनीयाः कामाः, 'शतं सन्तु' बहुतरा भवन्तु। तथा 'सूनृताः' प्रिया वाचः, मम 'सहस्र'-सङ्ख्याकाः सन्तु। कीदृश्यः, 'सूनृताः', 'इरावतीः' अन्नवत्यः, 'पशुमतीः' पशुमत्यः, पश्वन्नादेर्दातारं पुरुषं बहुधा स्तुवन्ति ताः प्रियवाचो भवन्ति। हे पुरोडाश त्वं वृष्ट्यादिना सर्व्वस्थितिहेतुत्वात् 'प्रजापतिः', एव 'असि'। सर्व्वतः श्रित इत्यादि पूर्व्ववत्॥

(२०) अथ पक्वे पयसि सादिते सत्यभिमर्शने मन्त्रमाह।